

Ministru spravedlnosti
JUDr. Pavlu Blažkovi

Vážený pane ministře,
obracím se na Vás kvůli Vaším výrokům ohledně incidentu u Městského soudu v Praze dne 30.5. 2023.

Jednalo se o odvolací řízení s občanskou aktivistkou Janou Peterkovou, která je souzena za šíření poplašné zprávy, i k tomuto se musím vyjádřit. Hlavní "poplašnou zprávou" či dezinformací bylo, že v domově s pečovatelskou službou v Měšicích umírají pacienti po očkování, což pravděpodobně nebyla pravda. Paní Peterková se však vědomě nedopustila šíření žádné poplašné zprávy. Šíření poplašné zprávy se dopustila pouze paní V. V., která vědomě lhala o úmrtí seniorů v pečovatelském domě v Měšicích a tuto lež úmyslně šířila v jejich videích. Paní V.V. o sobě tvrdila, že v tomto ústavu pracuje a informacím, které ve videích říkala, paní Peterková věřila a ani neměla rozumný důvod jim nevěřit. Paní V. V. vypadala důvěryhodně a paní Peterková nemohla tušit, že lže. Pokud má být někdo odsouzen za šíření poplašné zprávy tak paní V.V. a nikoliv paní Peterková. Protože sám máte právnické vzdělání, jistě víte, že trestný čin šíření poplašné zprávy vyžaduje úmysl. Pachatel si musí být přinejmenším vědom toho, že zpráva je nepravdivá a poplašná a být s tím srozuměn. To se v případě paní Peterkové neprokázalo, ale přesto byla odsouzena. Je podle Vás v pořádku odsoudit novinářku k dvouletému podmíněnému trestu jen za to, že si nedostatečně ověřovala své zdroje?

K ostatním výrokům, za které byla odsouzena, lze říci, že po dvou letech se některé její "poplašné zprávy", za které je souzena, postupně stávají pravdou, třeba to, že bude válka a o rok později vypukla válka na Ukrajině nebo to, že do ČR přijedou vojska USA, což vláda, jejíž jste členem, připravuje.

Paní Peterková tedy v mnoha věcech předpověděla budoucnost, i když nepřesně. Ale nepřesná předpověď, pokud má alespoň nějaký reálný základ, rovněž není poplašná zpráva, přestože může znepokojit občany.

Nyní bych se chtěl vyjádřit k incidentu u Městského soudu v Praze.

Přišel jsem se podívat na jednání soudu, protože jsem byl s paní Peterkovou domluven, že převezmu její obhajobu. Paní Peterková totiž byla nespokojená se svým bývalým obhájcem Davidem Lejčkem. Nechtěl jsem ale převzít obhajobu hned, i když mě o to paní Peterková žádala, protože jsem na jednání nebyl připraven, nečetl jsem obžalobu ani rozsudek soudu prvního stupně a neviděl jsem její videa, která údajně měla obsahovat poplašné zprávy. Proto bych ji nemohl řádně obhajovat. Chtěl jsem tedy převzít obhajobu až od příštího jednání, případně, pokud bude rozsudek soudu prvního stupně potvrzen, pak v dovolacím řízení. Paní Peterková chtěla při jednání soudu oznámit, že ukončuje zastoupení obhájcem Davidem Lejčkem a uděluje pro příští jednání plnou moc mně. Do jednací síně jsem se nedostal a čekal jsem na chodbě, protože justiční stráž nikoho do zaplněné jednací síně nepouštěla.

Vinu za celý incident má především soud, protože jednání bylo nařízeno do malé jednací síně, přestože na Městském soudu v Praze jsou i větší jednací síně a to, že soud s paní Peterkovou vyvolá zájem veřejnosti, se dalo předpokládat. Pokud by se jednání konalo ve větší síni, kam by kapacita umožnila přítomnost veřejnosti, velmi pravděpodobně by k žádným incidentům nedošlo. Při jiných procesech s občanskými aktivisty, například s Patrikem Tušlem či Tomášem Čermákem, byla vždy jednání soudu konána ve velkých jednacích síních, kam se vešly desítky lidí, u paní Peterkové byla z nepochopitelných důvodů vybrána místnost č. 327 s malou kapacitou. Přitom veřejnost soudního řízení je jednou z důležitých záruk spravedlivého procesu.

Čekal jsem tedy na chodbě. Za několik minut došlo k incidentu, protože do jednací síně se chtěl dostat Ing. Rudolf Vávra, který byl "zmocněncem" (podle trestního řádu správným názvem důvěrníkem) paní Peterkové, proto měl podle zákona právo být přítomen jednání. Členové justiční stráže to nepochopili nebo mu v hluku nerozuměli. Příznivci paní Peterkové tlačili Rudolfa Vávru

do jednací síně, členové justiční stráže zevnitř drželi dveře, při tom došlo k vysazení dveří z pantů, nikoliv k jejich vylomení, jak se objevilo v některých médiích.

Já jsem celou věc jen pozoroval, nepral jsem se s nikým ani jsem se nesnažil natlačit se do soudní síně a v době, kdy incident vyvrcholil a vypadly dveře, jsem se příznivce paní Peterkové dokonce snažil uklidnit a volal na ně, aby přestali a neprali se. Kromě toho zdůrazňuji, že v té době jsem byl na soudu jako veřejnost, nikoliv jako advokát.

Ve věci jsem se začal angažovat až přibližně půl hodiny poté, protože nikdo nevěděl, co se stalo s Ing. Rudolfem Vávrou, který byl zadržován policií v jednací síni. Proto jsem řekl policistům u vchodu, že za ním chci jít jako jeho obhájce. Ti mě nechtěli dovnitř vpustit s vysvětlením, že Ing. Vávra není zatčen ani zadržen a proto nepotřebuje obhájce. Poté jsem jim vysvětlil a ukázal v mobilním telefonu § 24 zákona o policii, podle kterého i osoba zajištěná podle tohoto zákona má právo na advokáta a po chvíli mě vpustili dovnitř. Krátce jsem si promluvil s Ing. Vávrou, kterého znám již z dřívější doby, a on mi podepsal plnou moc. Poté jsem odešel a dále jsem nic nedělal až do večerní tiskové konference. V nemocnici na Karlově náměstí, kde rovněž docházelo k hádkám mezi příznivci paní Peterkové a policií, jsem vůbec nebyl. Proto mám za to, že jsem advokátní etický kodex nebo dokonce zákon nemohl porušit. Myslím, že ho porušil kolega Lejček tím, že údajně zastupoval svoji bývalou klientku paní Peterkovou i při novém neveřejném jednání soudu, které se konalo po čtrnácté hodině, přestože mu paní Peterková krátce předtím při odchodu ze soudu řekla, že nechce aby jí dále zastupoval a vypovídá plnou moc. Dokonce jí o novém jednání telefonicky neinformoval, takže neměla možnost se ho účastnit a předkládat tvrzení a důkazy na svou obhajobu.

Je mi známo z médií, že jste proti mě podal stížnost na advokátní komoru, na což jistě máte právo, ale Váš komentář na twitteru považuji za skandální:

"Na časté dotazy kolem jednání advokáta na MS v Praze - obrátím se nejprve na @CAK_cz , aby se věcí zabývala, neboť ona je rozhodující institucí v těchto záležitostech. Je to správný postup respektující postavení ČAK v našem právním řádu. Nebudu-li následně ztotožněn s postupem ČAK, zasáhnu případně sám..."

Proto jsem se Vás chtěl zeptat, jak chcete zasáhnout sám? Od kdy může Ministerstvo spravedlnosti stíhat advokáty? Podle zákona o advokacii může ministr pouze podat kárnou žalobu k advokátní komoře.

Mám proto Vaše slova chápat jako výhrůžku nějakým protiprávním postihem, který zákon nezná? Nebo měl tento výrok vytvořit nátlak na kárnou komisi ČAK, aby mě potrestala, bez ohledu na to, že o tom, že bych se dopustil protiprávního jednání, neexistují žádné důkazy? Obojí jsou věci, které ministr spravedlnosti v „demokratickém a právním“ státě dělat nemůže. Dále bych se chtěl zeptat, jestli uznáváte právní zásadu presumpce nevinny nebo jste o tom že jsem vinen rozhodl předem?

Bezprecedentní je také, jak o tom informují média, Komora řeší každoročně tisíce stížností na advokáty, média o tom informují jen málokdy ale nikdy se ještě nestalo, aby to bylo v televizi a byl toho plný internet, jako v tomto případě.

Celé to nejen podle mého názoru, ale i podle názoru dalších advokátů, se kterými jsem věc konzultoval, může vypadat jako nátlak na advokáty, aby neobhajovali lidi trestně stíhané za politické trestné činy. Nebo to může vypadat jako odvedení pozornosti od nezákonností, kterých se dne 30. 5. 2023 dopustil Městský soud v Praze, tím že se po 14. hodině, ihned po odchodu paní Peterkové z budovy soudu, soudní senát předsedkyně JUDr. Věry Trojanové, státní zástupkyně a bývalý obhájce sešli znovu v jiné jednací síni a uspořádali nové zasedání, o kterém se paní

Peterková nedozvěděla, proto se ho nemohla zúčastnit a obhajovat se a na tomto novém-neveřejném- zasedání soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně.

Tím došlo k porušení následujících ustanovení trestního řádu:

§ 199/1, podle kterého je jednání soudu zásadně veřejné,

§ 200/2, podle kterého rozsudek musí být vyhlášen vždy veřejně, což v tomto případě nebyl, rozsudek byl vyhlášen neveřejně.

§ 200/3, podle kterého o vyloučení veřejnosti rozhodne soud po slyšení stran usnesením, které veřejně vyhlásí, v tomto případě paní Peterková nebyla vyslechnuta a nemohla nic namítat proti konání neveřejného zasedání a toto usnesení bylo vyhlášeno neveřejně,

§ 201/2, kde je stanoveno že na žádost obžalovaného musí být povolen přístup dvěma jeho důvěrníkům. Paní Peterková, která o jednání nevěděla, neměla možnost požádat, aby se jednání zúčastnili její důvěrníci, především Ing. Rudolf Vávra.

§ 202/2 podle kterého v nepřítomnosti obžalovaného se může hlavní líčení provést, jen když obžalovaný byl k hlavnímu líčení včas a řádně předvolán a na následky nedostavení byl v předvolání upozorněn. Paní Peterková nebyla předvolána vůbec, ani řádně tedy například doporučeným dopisem, ani třeba neformálně, tedy například prostřednictvím justiční stráže, přestože se ještě chvíli před začátkem jednání nacházela přímo v budově soudu. Tím došlo ke zcela zásadnímu porušení práva na obhajobu.

Konečně bylo porušeno ustanovení § 202/4 trestního řádu, kde je stanoveno, že v případech nutné obhajoby nelze konat hlavní líčení bez přítomnosti obhájce. V tomto případě se z důvodu hrozící trestní sazby jednalo o nutnou obhajobu, ale paní Peterkovou zastupoval bývalý obhájce, kterému krátce předtím vypověděla plnou moc. To však je pravděpodobně chyba tohoto obhájce nikoliv chyba soudu, protože podle zvukového záznamu obhájce o vypovězení plné moci v jednacím síni soud neinformoval. Zda o tom informoval soud před začátkem jednání není paní Peterkové známo.

Jedná se tedy o hned šestinásobné porušení zákona což je bezprecedentní. A nejde jen o porušení trestního řádu, ale i článků 38 a 40 listiny základních práv a svobod.

Nejedná se zde jen o paní Peterkovou. Dovedeno ad absurdum, pokud by se tento postup soudu stal precedentem, příště by stačilo, kdyby soud chtěl někoho odsoudit bez důkazů, najmout několik lidí, aby při jednání soudu vyrazili dveře od jednacích síní a členové senátu by pak utekli z jednacích síní, sešli se v jiné síni a tam projednali obžalobu a vynesli rozsudek bez přítomnosti obviněného, který by neměl žádnou možnost obhajoby? Netvrdím, že k tomuto došlo v případě paní Peterkové, ale teoreticky by k tomu mohlo v budoucnu dojít, pokud nebudou soudy důsledně dodržovat trestní řád a další právní předpisy.

Jana Peterková přece nemohla za to, že lidé, kteří ji přišli podpořit, vnikli do jednacích síní, byla z toho stejně překvapená jako členové senátu.

Mediální štvance, která se proti mě rozpoutala následující den po tomto incidentu vypadá, jako bych hlavním viníkem byl já, jako kdybych snad já měl vniknutí do soudní síně organizovat. Ve skutečnosti jsem byl zcela pasivním účastníkem tohoto incidentu a byl jsem tím překvapen, dá se říci dokonce šokován a snažil jsem se veřejnost přítomnou na chodbě soudu uklidňovat. Je pravda, že jsem na žádost Jany Peterkové zval veřejnost k účasti na jednání soudu, veřejnost jednání je však právo zaručené listinou základních práv a svobod, trestním řádem a mezinárodními smlouvami o lidských právech. Paní Peterková měla obavy, že pokud by u řízení nebyla veřejnost, že by jí soud nemusel poskytnout dostatečný prostor k obhajobě. Paní Peterková ani já jsme rozhodně neměli v úmyslu nic takového, jako vniknutí veřejnosti do soudní síně.

Dovolím si vyjádřit svůj názor, že za to nemohl nikdo konkrétní, příčinou bylo nezvládnutí organizace ze strany soudu. Jednání příznivců paní Peterkové bylo spontánní, nikdo z nich to podle mého názoru předem neplánoval.

Pokud bych věděl předem co se stane, snažil bych se příznivce paní Peterkové od jakýchkoliv incidentů odradit, už jen proto, že paní Peterkové to v důsledku uškodilo, protože byla v důsledku toho de facto zbavena práva na obhajobu.

Vše co jsem zde uvedl je dokázáno videozáznamy, které byly v průběhu tohoto incidentu natočeny.

Proto Vás žádám o zdržení se podobných výhrůžek a o to, aby Ministerstvo spravedlnosti důsledně postupovalo podle zákonů a ústavního pořádku.

S pozdravem JUDr. Norbert Naxera